

folio

XXXIII

condicione respōdant q̄ quocumq; tē  
pore ipsa in societate mea moriā: ego  
vitam meā amittam et iam ad mortem  
infirmā. Et hec est causa doloris mei.  
Alit sener. Fac consiliū meū et post  
factū non penitebis. Eror tua est de sā  
guine regum. Cum rex minutus fuerit  
vror tua pectus et vbera liniat de sāguī  
ne patris sui. deinde in ista foresta tres  
herbas inuenies. de vna ei potionē faci  
es. de alijs duab; vnū emplastrū p̄bas  
vbi dolorem sentit. et si istam doctrinā  
impleueris sanitatem p̄fectam inueni  
er. Socrates omnia impleuit et vror ab  
omni infirmitate conualuit. Rex vero  
cum audisset q̄ socrates tā sollicitē p̄ i  
firmitate filie sue laborabat eū ad magi  
nas diuitias et honores pmouit

*Moralizatio presentis historie.*

*Carissimi.*

**B**este rex ē Ihesus

christus dominus noster. Filia taz pul  
cra anima ad dei similitudinem creata.  
Istā puellam nō diuiti sed pauperi so  
cran. i. homini dedit. q̄ sic pauper ecce  
Job ix. Audus egressus sum de vtero  
matris mee etc. sed hmi scire debens q̄  
sub tali conditione dedit dominus noster  
ihesus xps homini animam vt in ei? so  
cietate moreretur p̄ peccatū mortale  
vitam tuam scz eternam amittes. Si  
ergo anima tua in infirmitatem per pec  
catū cecidit: fac sicut fecit socrates in  
tra forestam. i. sanctam ecciam in qua i  
uenies senem. i. discretū confessorē  
de cuius p̄silio saluari poteris. *Alex*  
ander qui venatus est ē homo mundā  
nus qui potius regulatur voluntate q̄  
ratione: sed per sacram doctrinam emē  
datur. Si per peccatū infectus es pri  
mo linias pectus tuam cuz sanguine. i.  
recentem memoriam de christi passio  
ne habeas in corde: deinde collige tres

herbas. i. confessionem contritionem  
et satisfactionem. de prima facias potio  
nem. i. de peccatis semper tolerare. de ali  
is emplastrum. i. penitentiam: et sic per  
consequens ad diuitias vite eterne p̄  
moueri possis. Ad quam nos perducit  
ihesus xps qui viuit et regnat cum deo  
patre et filio et spiritu sancto. etc.

*De pulcritudine fidelis anime.*

*Capitulum. liij.*

**O**mnis regna  
uit prudēs valde. in cuius  
regno mulier quedam erat  
noīe florentina miro modo pulcra et gra  
tiosa. Unde tanta pulcritudo erat in ea  
q̄ tres reges eā obfidebant et a quolibz  
rege violata. Post hec inter reges pp̄  
ter nīmū amorē cōmissū est bellū: et q̄  
si infiniti homines ex omni parte occu  
buerunt. *Sarrapē* imperij hec audis  
entes omnes ad regem venerunt dicē  
tes. Domine: illa florentina in regno  
tuo est tam pulcra q̄ quasi infiniti quo  
tidie pro eius amore occidunt. Et nisi  
cūius remedium apponatur: quotquot  
sunt in regno peribūt. Audiens hec rex  
litteras scribi fecerat anulo suo signa  
tas q̄ sine vltiori dilatione illa ad eū  
veniret. *Predo* cum litteris ad eam p̄  
rexit. et anteq̄ ad eam peruenit de func  
ta est. Redijt *predo*: de morte florenti  
ne regi nunciavit. Rex contristatus est  
valde q̄ eam videre non poterat in sua  
pulcritudine. Omnes pictores regni  
ad eum conuocari fecit. Cum autē ve  
nissent: ait rex. *Carissimi* hec est cau  
sa quare pro vobis misi. Erat quedam  
mulier nomine florentina. in tanta pul  
critudine: q̄ quasi infiniti occubuerūt  
pro eius amore. Defuncta est et eam  
non vidi. Ite ergo et cum omni indus  
tria vestra imaginem eius depingite  
cum sua pulcritudine: per quā poterō  
e iij